

har man da først for alvor bragt dem ud på en forfærdelig færd i forhold til deres forældre, hvis de har et problematisk forhold.

Myndighederne må gå ind og sige: Det her er så alvorligt, at vi nægter familiesammenføring, og derfor er det selvfølgelig også så alvorligt, at vi sørger for, at samfundets sanktioner sættes i værk, og at det også politimæssigt undersøges, om den alvorlige førstesanktion, nemlig nægtelse af familiesammenføring, var berettiget.

Jeg synes i og for sig, det er et meget uhyggeligt retssystem, som vi får indblik i ved at sidde og høre på de her svar. Men det vil jeg da godt lige have ministerens kommentar til.

Elisabeth Arnold (RV):

Alle de sager, hvor der har været givet afslag på familiesammenføring på grundlag af mistanke om tvangsægteskab, er gennemgået. Ingen tiltaler er rejst, og alligevel er det regeringens faste overbevisning, at de, der medvirker til tvangsægteskaber, skal kunne straffes.

Det har været sådan indtil nu, at man har svaret nogle spørgsmål med, at tvangsægteskabet eller dem, der medvirker, skal kunne straffes med fængsel i op til 2 år. Ingen eksempler på det er blevet præsteret. Og så siger regeringen, at man vil gøre alt for at beskytte de unge mennesker mod at blive kastet ud i tvangsægteskaber.

Det, der sker, når man ikke rejser tiltale i nogen af disse sager, er jo, at tvangsægteskaberne alligevel bliver fuldbyrdet, bare i de unges hjemland. Er det tilfredsstillende for regeringen at lade sorteper gå videre til hjemlandet, og at de samme unge mennesker bliver udsat for tvangsægteskab, hvorimod at de, der medvirker til tvangsægteskab, helt sikkert går fri, dem er der ikke nogen, der krummer et hår på hovedet af? Er det tilfredsstillende for regeringens ideer om konsekvens i retspolitikken?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om jeg har forstået det rigtigt. Jeg sad ligesom fru Margrete Auken og lyttede til det her, og så opdagede jeg til min store forbløffelse, at der åbenbart er indført et helt nyt retsprincip i Danmark, nemlig at én myndighed kan beskyldte folk for at begå en meget alvorlig forbrydelse, der kan straffes med et langvarigt fængselsophold, men uden at der så tages nogen konsekvens af det.

Det skyldes sikkert, at jeg ikke er retsordfører og måske ikke tilstrækkelig godt inde i tingene, men det lyder, som om der er kommet et ele-

ment af bananrepublik ind i dansk straffelovgivning. Jamen det gør det. Jeg synes, det lyder som noget værre rod.

Jeg vil godt spørge ministeren, om der er andre områder inden for dansk strafferet, hvor en myndighed kan beskyldte en person for at begå en alvorlig lovovertrædelse, og der så bare ikke foretages mere i sagen, således at den beskyldning bare står hen som en beskyldning, uden at man kan gøre noget ved det.

Jeg må indrømme, at jeg er forbløffet, men jeg går ud fra, at ministeren kan udrede det her på en tilfredsstillende måde. Det håber jeg da.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er særlig glad for, at hr. Keld Albrechtsen, om man så må sige, også broderer lidt videre på problemstillingerne, for det giver mig så mulighed for at justere på nogle af de misforståelser, der er, og forklare, hvordan de forskellige lovgivninger er skruet sammen.

Hvis jeg skal starte med fru Elsebeth Gerner Nielsen, men det er sådan set en besvarelse af samtlige spørgsmål, så drejer det sig om, at bevurderingen i de to forskellige typer sager foregår på to forskellige grundlag. Der er det udlændingeretlige, og der er det strafferetlige i sager om tvangsægteskaber.

Kl. 15.25

Det er netop også af hensyn til de personer, som er udsat for tvang og dermed tvangsægteskaber, at man i ændringen af udlændingeloven fra 6. juni 2002 har lavet en ændring herom. Her fremgår det bl.a. af besvarelsen fra integrationsministeren, at det er tilstrækkeligt til at meddele afslag på ægtefællesammenføring, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter parternes ønske.

Der stilles således ikke krav om, at udlændingemyndighederne skal bevise, at der er tale om et ægteskab, der er indgået mod eget ønske under tvang eller pres. Med andre ord er der heller ikke tale om, at man går ud og beskylder nogen personer for at have udøvet en tvang, men for at give den bedst mulige beskyttelse mod de unge mennesker siger man, at det er tilstrækkeligt, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter parternes ønske.

Så kommer vi over til strafferetten, og det er noget helt andet. Det er også til fru Elisabeth Arnold. Her er det almindelige princip, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Og det vil altså sige, at i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt en person har tvunget en anden person